

NOTULEN

van de openbare vergadering van de Raad van de Gemeente Boxmeer d.d. 1 december 2006

Aanwezig:

De raadsleden: dhr T.J.M. Weenink (SP), mw A.C.A.M. van Hest (SP), mw Z. Hosseini Ghreani (SP), dhr G.A.M. Everink (SP, tot agendapunt 5), dhr E.P. Manuel (SP, vanaf agendapunt 6), dhr A.S.A.H. Schaminée (SP), dhr P.I.M.H. Stevens (CDA), dhr J.W.M. Stoffelen (CDA), dhr F.G.C. Wouters (CDA), dhr J.L.A. Hermanussen (VDB), dhr M.P.M. Oudenhoven (VDB), mw W.A.G.M. Hendriks-van Haren (Dorpslijst Oeffelt/LOF), dhr G.H.J. Kusters (Dorpslijst Oeffelt/LOF), dhr P.M.J.M. Arts (Lijst Overloon/LOF), dhr A.G.M. Stiphout (LOF/BB'86), dhr H.J.M. Raaijmakers (Lijst Overloon/LOF), dhr G. Moes (VVD), dhr F.A.M.T. Verstraelen (PK) en mw M.G.M. van Ammers-van Duijnhoven (Belangengroep Rijkevoort/LOF)

Voorzitter: dhr K.W.T. van Soest

Griffier: dhr A.W.J.M. Cornelissen

Portefeuillehouders: mw H.M.J. van den Brand-van Kempen, dhr G.A.M. Everink (vanaf agendapunt 5), dhr J.A. de Graaf, dhr M.C.G. Klaassen, dhr B.C.M. Moeskops, dhr E.G.M. Roemer (tot agendapunt 5)

Overige aanwezigen: mw E. Bloemen en dhr J. Derks van de Ven (agendapunt 10)
dhr B. van Dierendonck (voorzitter wijkraad Maashees namens de wijk- en dorpsraden, agendapunt 10)

Afwezig:

De raadsleden: W.C.M.M. Bosters (SP), dhr H.A.G. Ronnes (CDA) en dhr P.F. van der Zande (Politiek Beugen/LOF)

Notulist: Buro Service Overasselt, dhr M.J.M. Geurts

1. Opening van de vergadering

De **voorzitter** opent de speciale raadsvergadering die in het teken staat van het afscheid van wethouder Roemer om 16.05 uur in Klooster Elsendaal te Boxmeer en heet de aanwezigen van harte welkom.

2. Definitieve vaststelling van de agenda

De raad is akkoord met de agenda.

3. Trekking nummer voor eventuele stemmingen

De spreekbeurten en eventuele stemmingen beginnen bij dhr Kusters en daarmee Dorpslijst Oeffelt / LOF.

4. Hamerstukken

- a. **Voorstel tot wijziging van de komgrens Boxmeer op grond van de Wegenverkeerswet ten behoeve van de aanleg van de "turborotonde Saxe Gotha" in de Sint Anthonisweg**
- b. **Voorstel tot vaststelling van een voorbereidingsbesluit voor het gebied (Hofstede) Elderom te Boxmeer**

De raad gaat zonder inhoudelijke behandeling akkoord.

5. **Voorstel tot wijziging van de tijdbestedingsnorm wethouders en benoeming van een nieuwe wethouder**

De **voorzitter** licht toe, dat door het vertrek van wethouder Roemer een vacature als wethouder ontstaat. Bovendien gaan de nieuw te benoemen wethouder en wethouder Moeskops wisselen van tijdsbesteding in die voege, dat de tijdsbesteding van wethouder Moeskops wijzigt van 70% naar 100% en die van de nieuw te benoemen wethouder wordt 70%. De SP regelt dit weer anders, waardoor de nieuwe wethouder toch meer dan 70% aanwezig kan zijn. De gemeente Boxmeer krijgt zodoende een bonus van de SP.

Hij verzoekt de heren Arts, Kusters en Oudenhoven zitting te nemen in de stemcommissie en schorst de vergadering kort voor de schriftelijke stemming. Na heropening van de vergadering stelt hij vast, dat de 18 uitgebrachte geldige stemmen alle zijn uitgebracht op dhr G.A.M. Everink, die daarmee is benoemd tot wethouder van de gemeente Boxmeer. Voorts stelt hij vast, dat de raad akkoord is met de wijziging van de tijdbestedingsnorm van de wethouders en het ontslag van dhr E.G.M. Roemer als wethouder.

De raad gaat akkoord met het voorstel en benoemt na schriftelijke stemming in de vacature Wethouder I de heer G.A.M. Everink.

6. **Benoeming van een commissie belast met het onderzoek van de geloofsbrief van een nieuw raadslid, rapportage van de commissie en toelating nieuw raadslid**

De **voorzitter** deelt mede, dat het reglement van orde voorschrijft, dat de raad uit haar midden een commissie tot onderzoek van de geloofsbrief van een nieuw raadslid instelt. Om tijd te besparen heeft het presidium met uitzondering van dhr Everink in haar vergadering d.d. 30 november 2006 de geloofsbrief van het nieuw toe te laten raadslid onderzocht, hetgeen geresulteerd heeft in de volgende schriftelijke verklaring:

"De commissie uit de raad van de gemeente Boxmeer, in wier handen werden gesteld de geloofsbrief en verder bij de Kieswet gevorderde stukken, ingezonden door E.P. Manuel op vrijdag 1 december 2006 te benoemen tot lid van de raad van de gemeente Boxmeer, rapporteert de raad van de gemeente Boxmeer, dat zij bovengenoemde bescheiden heeft onderzocht en in orde bevonden. Gebleken is dat de benoemde aan alle in de Gemeentewet gestelde eisen voldoet. De commissie adviseert hem toe te laten als lid van de raad van de gemeente Boxmeer."

Hij stelt vast, dat de raad bij acclamatie akkoord gaat met de benoeming van dhr E.P. Manuel tot raadslid.

De raad is bij acclamatie akkoord met het voorstel en benoemt de heer E.P. Manuel tot lid van de raad van de gemeente Boxmeer.

7. **Afleggen verklaring en belofte van het nieuwe raadslid**

De **voorzitter** nodigt dhr E.P. Manuel uit naar voren te komen en verzoekt eenieder te gaan staan. Hij neemt de eed als bedoeld in artikel 14 van de Gemeentewet af aan dhr Manuel:

"Ik verklaar dat ik, om tot lid van de raad benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en beloof

dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik beloof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van de raad naar eer en geweten zal vervullen.”

Dhr **Manuel**: *“Dat verklaar en beloof ik!”*

De **voorzitter** feliciteert dhr Manuel met zijn benoeming tot raadslid van de gemeente Boxmeer.

8. Afleggen verklaring en belofte van de nieuwe wethouder

De **voorzitter** nodigt dhr G.A.M. Everink uit naar voren te komen en verzoekt eenieder te gaan staan. Hij neemt de eed als bedoeld in artikel 14 van de Gemeentewet af aan dhr Everink:

“Ik verklaar dat ik, om tot wethouder benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en beloof dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik beloof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als wethouder naar eer en geweten zal vervullen.”

Dhr **Everink**: *“Dat verklaar en beloof ik!”*

De **voorzitter** feliciteert dhr Everink met zijn benoeming tot wethouder van de gemeente Boxmeer.

9. Aanwijzing van een nieuwe vierde plaatsvervangend voorzitter van de raad, tevens lid van het Presidium

De **voorzitter** stelt aan de orde het voorstel tot benoeming van mw A.C.A.M. van Hest tot benoeming als vierde plaatsvervangend voorzitter van de raad, tevens lid van het presidium. Hij verzoekt de onder agendapunt 5 benoemde stemcommissie tot uitvoering van haar werkzaamheden in het kader van de schriftelijke stemming en schorst de vergadering voor een kort ogenblik. Na heropening van de vergadering stelt hij vast, dat 18 geldige stemmen zijn uitgebracht, waarvan 15 op mw Van Hest en 3 blanco. Hiermee is mw Van Hest benoemd tot vierde plaatsvervangend voorzitter van de raad, tevens lid van het presidium. Hij feliciteert mw Van Hest met haar benoeming.

De raad benoemt na schriftelijke stemming mw A.C.A.M. Van Hest tot vierde plaatsvervangend voorzitter van de raad.

10. Afscheid van de heer E.G.M. Roemer

Wethouder **De Graaf**: *“Goeie morgen. Vandaag, kan ik nog niet zo goed, goeie morgen zeggen. Maandag had ik veel geniesd, dinsdag moest ik heel veel hoesten, woensdag had mijn keel nog een hese stem, gisteren was het nog niet over, vandaag gaat het wat beter, morgen is het weekend, met zaterdag en zondag vrij. Dan zal het weekend helemaal beter zijn. Dan kan ik maandag weer goeie morgen zeggen met mijn eigen stem. Een verhaal uit “Aangenaam, ik ben gewoon maar toch anders”. Dit verhaal is geschreven door Gabriëlla Andersson. Ik ben geen verleden tijd, ik ben een toekomstige tijd. Ik heb dit als thema voor deze middag gekozen.*

Geachte aanwezigen, we zijn hier voor het afscheid van Emile Roemer als wethouder van de gemeente Boxmeer. Geachte volksvertegenwoordiger daar zit je dan, wie had dat gedacht, ons, mijn maatje gaat gewoon weg naar Den Haag.

Een boom die te dik is om te omarmen

groeit uit een klein zaadje.

Een gebouw van meer dan negen verdiepingen hoog

begint met een handje vol aarde

Een reis van duizend mijlen

vangt aan met een enkele stap.

Onze roerganger en uw kapitein, burgemeester van Soest.

Burgemeester **Van Soest**: Geachte dames en heren, leden van de raad, geachte college, familie, vrienden en genodigden. Beste Emile, Aimée, Nynke en Merle. Geachte afgevaardigde, het is voor mij

een grote eer jou te mogen toespreken ter gelegenheid van je afscheid. Een genoegen is het minder, want we zien je node gaan. Maar om met Wouter Bos te spreken: "Je moet je niet druk maken om de dingen waar je toch niets aan kunt veranderen". Veranderen kunnen we het niet meer. Immers na je kandidaatstelling, je verkiezing en gisteren je beëdiging is er geen weg meer terug. En dat zou ook niet goed zijn. Op jouw leeftijd moet een loopbaan opwaarts gaan en vooral volle kracht vooruit. Zo is het ook steeds gegaan met de uitslagen voor de SP in de raad van Boxmeer, want ook daar had jij de hand in! Het onvermijdelijke is geschied. Na een zomerse worsteling heb je gekozen voor de Tweede Kamer. In Boxmeer heb ik daar geen wanklank over gehoord, eerder begrip en trots. Zeker nadat je regelmatig zei: "Ik ben wel weg uit Boxmeer, maar niet voor Boxmeer" en zo moet het ook. Je idealen voeren je naar Den Haag, maar je basis blijft hier. In Sambeek waar je een fijn gezin hebt met een lieve vrouw en een paar heerlijke meiden. Maar ook je ontspanning: voetbal, tennis en carnaval, dat de broodnodige relativering in je leven brengt.

Emile, ruim 25 jaar ben je actief geweest voor de SP in Boxmeer. Jong en idealistisch was je toen je op 18-jarige leeftijd bereid was je tijd te geven aan de politiek. Hoewel je thuis voldoende CDA-jus kreeg overgoten, koos je voor de idealen van het socialisme. Je was al jong steeds betrokken bij jouw dorp (eerst Boxmeer, later natuurlijk ook Sambeek en nog later de andere 9 kernen), de bewoners en de leefbaarheid, de sociale gerechtigheid en de eerlijkheid van samen delen. Je ging voorop in de eeuwige strijd die socialistes gewend zijn te voeren. Onwetenden en onbenullen waren het in je ogen, die jou zelfs vergeleken met communisten als Trotzky, Lenin en Stalin, afhankelijk van de periodes dat je wel of geen snor droeg. Het kon je enorm raken, omdat je ook ten strijde trok tegen de onrechtvaardigheid die tegen jezelf was gericht. Het waren de jaren, dat je als jonge hond in de raad de oppositie voerde. Uit die tijd ken ik je niet, maar ik heb wel gezien, dat je de gedrevenheid die je toen moet hebben gehad ook meenam in je periode als wethouder. Je verantwoordelijkheidsgevoel voor het moeten slagen van dit, jouw, college stond bij jou voorop. Je enthousiasme en inzet gekoppeld aan je politieke instincten maakten dat jij, ondanks de regelmatige politieke donderwolken die boven de gemeente hingen, je werk met veel plezier vervulde. De sporadische momenten van ergernis en teleurstelling werden gecompenseerd door de vreugde van de behaalde successen. De ingehouden emotie die daarmee gepaard ging, was van je gezicht af te lezen. Zeker wanneer je gezicht op donker weer stond. Dat gebeurde als politiek op de man in plaats van de bal werd gespeeld. Dat kon je niet hebben, en terecht.

Wat er vanaf nu ook zal veranderen, in elk geval niet jouw politieke ideologie waar je je gedrevenheid uit haalt. Ik zal ze missen, onze gesprekken over het belang van politieke ideologie. Het was eigenlijk ons beider passie geworden. Politiek besturen vanuit grondbeginselen waar je waarde aan hecht voor het inrichten van de samenleving. Met jouw fractiegenoot Ronald van Raak ben ik het in elk geval eens, dat politieke partijen het zonder ideologie niet redden. Gelukkig was er binnen het college voldoende tegenwicht voor deze stelling, zodat dit altijd leidde tot aardige debatten die vooral dorstig maakten. En debatteren is voor jou het mooiste wat er is. Het maakt het verschil tussen de politicus en de bestuurder. Een politicus ben je altijd gebleven en dat zal je ook wel altijd blijven. Je hebt er nu tenslotte ook weer voor gekozen. Maar je hebt er ook blijk van gegeven een goed en waarachtig gemeenschapsbestuurder te kunnen zijn, die ook aandacht heeft voor belangen en idealen van anderen. Bij schaatsers zou je een allrounder worden genoemd. Ik ben benieuwd hoe je in je politieke rol zal zijn, want zoals gezegd als raadslid heb ik je nooit meegemaakt. Waarschijnlijk zul je niet passen in de cliché-achtige beschrijving die ik afgelopen zaterdag in De Volkskrant las van de journalist Nausicaa Marbe. Ze schreef: "Met de SP-stemmers in mijn kennissenkring spreek ik niet over politiek. Dat komt niet door hun standpunten, maar door het volume van hun stem. Schreeuwers zijn het. Als ze eenmaal op een feestje in discussie gaan, is het gedaan met de vrede. Dan galmt de propaganda, ook als niemand tegenspreekt. Het is niet de bij vlagen sympathieke boodschap die stoort. Het is het onvermogen naar tegenargumenten te luisteren. Reflexmatig wegschreeuwen van de ander, een chronische SP-kwaal."

Voor zover ik je heb leren kennen, kan ik mij in deze beschrijving niet geheel vinden. Ik denk ook niet, dat jij zo'n prototype zal worden. Je hebt teveel van jezelf om een kuddedier te kunnen zelfs te willen zijn. Daarom Emile, je gaat wel weg uit Boxmeer, maar niet voor Boxmeer. Blijf jezelf in al je doen en laten en onder alle omstandigheden, zelfs op de roltrap. Jezelf blijven helpt je altijd om vooruit te kunnen gaan en oprecht te blijven. Ik hoop, dat je over enige tijd kunt zeggen: "Ik ben niet veranderd, ik speel alleen in een ander elftal op een ander veld." Als zoon van Boxmeer ga je nu het land in. Wij zijn daar trots op. Net zo trots als jij om, zoals je zei, Dien Cornelissen te mogen opvolgen als Kamerlid. Dien zou waarschijnlijk nog trotser geweest zijn, als je ook nog van haar partij zou zijn geweest. Maar

wij gaan ervan uit, dat je net als Dien ook in Den Haag veel deurtjes kunt openen voor de belangen van Boxmeer, al is het maar voor de pronkzitting!

Je verlaat Boxmeer op het moment, dat Boxmeer de beste woongemeente van Brabant is geworden. Blijf daar ook in Den Haag trots aan terugdenken. Immers ook jij hebt daar je steentje aan bijgedragen. De brede school, de ROC's op het zorgleerpark, de relatie onderwijs, sociale zaken en arbeidsmarkt, de banenmarkt, het praktijkonderwijs, overheidswinkel, WMO, het computerproject, de cliëntenraad en vooral ook de wijk- en dorpsraden, jij hebt aan het succes ervan meer dan bijgedragen. Als wethouder financiën had je een bijzondere verantwoordelijkheid. Laten zien, dat je het geld niet over de balk gooit (de angst van veel niet-socialisten), maar altijd dekking wist te vinden voor dingen die nodig waren. Niet zelden is een wethouder financiën een eenzame figuur, vaak is het één tegen allen. In de literatuur kwam ik tegen, dat dit vraagt om nuanceren en relativeren. Instrumenten daarbij zijn: duidelijkheid verschaffen omtrent het algemene beeld, begrip voor andermans noden, een goede combinatie van souplesse en gestrengheid en – als het kan – een goedmoedige humor. Gelukkig beschik jij over deze eigenschappen. Nu pas wordt het ons duidelijk waarom Gerrit Zalm plotseling zijn vertrek aankondigde! Hij gaat niet voor niks weg. Emile, vanaf nu speel je in een ander elftal op een ander veld. Opeens ben je niet meer nummer 1 maar nummer 8. Het gaat niet meer om de verhouding 11-10, maar om 75 – 74. Zo te zien valt er alleen meer te winnen in Den Haag, ook voor jou. Toen je dinsdag jl na de collegevergadering naar Den Haag vertrok, hebben we eerst onze wekelijkse boterham, dit keer symbolisch, gegeten bij 't Vertrek, vlakbij het station waar je vanaf nu vaker zult vertrekken en weer thuiskomen. We zwaaiden je uit en ik had het gevoel een kapitein te zijn die afscheid nam van zijn eerste stuurman. Je medebemanningsleden, het college en de medewerkers, en de rederij, zijnde de raad die de koers uitzet en controleert, blijven nu achter, maar danken jou allemaal voor je inzet en de goede samenwerking. Emile, bedankt en een goede vaart!

Natuurlijk gaat een vertrek altijd gepaard met een cadeau, en dat is iets waarvan ik weet dat je er trots op bent: de bronzen bok. Veel mensen krijgen de bronzen bok voor uiteenlopende verdiensten. Je krijgt hem niet alleen, omdat je nu vertrekt, maar om alles wat je voor de gemeente Boxmeer en de samenleving hebt gedaan, kortom voor je totale oeuvre! Je krijgt ook nog een cadeau namens ons allemaal op grond van de speciale regeling waarvoor je zelf nog hebt bijgedragen aan de besluitvorming. Deze regeling staat toe, dat je nog een cadeau krijgt en ik nodig jou en Aimée uit het in ontvangst te nemen.

Wethouder **De Graaf**: NEC – Feyenoord: 4 – 1, pijnlijk. Wanneer je het moeilijk krijgt en alles je tegen zit tot het lijkt alsof je het geen minuut langer kunt volhouden, geef dan vooral niet op. Want dat is precies de plaats en de tijd dat het tij zal keren. Namens Electoratisch Centrum afgekort NEC of te wel de raad. Het woord is aan dhr Weenink.

Dhr **Weenink**: Geachte aanwezigen, Emile, Aimée, familie Roemer, familie Jillissen. Ik heb het voorrecht om tot u allen te mogen spreken namens de raad van Boxmeer, de SP fractie en de SP afdeling Boxmeer. Ik begin met een stukje uit de toespraak van Martin Luther King die hij gaf op 4 april 1967, omdat Martin Luther King hét voorbeeld is voor Emile om zijn droom van gelijkwaardigheid, gerechtigheid en solidariteit gestalte te geven: "Een werkelijke revolutie van waarden moeten ons spoedig de eerlijkheid en gerechtigheid van vele van ons vroeger en huidig beleid doen afvragen. Aan de ene kant worden we gevraagd de goede Samaritaan te spelen op de weg des levens, maar dat is niet meer dan een eerste stap. Op een dag moeten we inzien dat de gehele weg naar Jericho moet worden veranderd, opdat mannen en vrouwen niet voortdurend worden geslagen en beroofd op hun levensweg. Echt medeleven is veel meer dan het werpen van een muntje naar een bedelaar, het mag niet een kwestie zijn van zo nu en dan en oppervlakkig. Het komt van inzicht dat een politieke structuur die bedelaars en daklozen maakt moet worden veranderd. Een werkelijke revolutie van waarden zal spoedig onbehaaglijk klinken indien men het contrast van arm en rijk aanschouwt." Menselijke vooruitgang komt nooit aanrijden op wielen van onvermijdelijkheid; het komt alleen door de onvermoeibare inzet van mensen die geloven in een rechtvaardige, gelijkwaardige en solidaire samenleving. Eén van die onvermoeibare mensen ben jij, Emile. Naast wethouder ben je ook politiek leider van de SP Boxmeer. De SP is groot geworden, omdat we al 30 jaar eensgezind het SP geluid uitdragen en eensgezind als SP onder de mensen zijn, met acties, de SP hulpdienst, in de pers en op straat. Jij was daar een stuwende kracht in. Wij kennen je in de afdeling als een harde werker; de gedrevene waarbij onrecht en oneerlijkheid met vuur en zwaard bestreden moeten worden. De kernwaarden van de SP: menswaardigheid, gelijkheid en solidariteit zijn ook jouw uitgangspunten. Je bent

ideologisch ingesteld, waarbij ook wel een vleugje realisme te bespeuren is. Jouw gevleugelde uitspraak is "Doe maar gewoon". Je verzet bergen werk, je bent zowel een doener als een strateeg, je hebt overzicht, je bent enthousiast, je wikt en weegt, je hebt altijd argumenten (en als dat niet zo is, denkt de tegenstander dit), je bent een bron van ideeën, je inspireert de afdeling. Soms moet je ons wakker maken en dan weten we waar onze prioriteiten liggen, namelijk op straat bij de mensen. En deze vaardigheden zet je al 25 jaar belangeloos in voor de SP afdeling Boxmeer. Wij mogen blij zijn dat wij een persoon als jou met dergelijke capaciteiten als leider hebben. Het is een feit, dat de afdeling Boxmeer nooit zo geworden zou zijn als jij er niet geweest was. Je bent met mij als pionier begonnen in Boxmeer en hebt de SP uitgebouwd tot de grootste partij met collegeverantwoordelijkheid en dat is beloond met een tweede termijn. En nu zelfs na de landelijke verkiezingen is Boxmeer een voorbeeld hoe het kan worden: een tomaat op een groen blaadje. In ieder geval staat Boxmeer op de kaart.

18 December 1993 stapten Emile en ik na drie maal campagne voeren in de raad van Boxmeer. Wij waren er klaar voor. Vol vuur, en Emile vaak met rode oortjes, bonden wij de strijd aan met de toen lang zittende raadsleden. Al ontbrak het ons nog aan ervaring, dat werd goed gemaakt door ons idealisme en onze vaste overtuiging dat het anders moest en kon. En dat hebben we laten zien. Je groeide in je rol als raadslid en fractievoorzitter. Je vermeed de moddergevechten en probeerde er boven te staan, door niet alleen "tegen" te roepen, maar daar ook een goed alternatief tegenover te zetten. Uiteindelijk is dit beloond door de groei van het aantal zetels en uiteindelijk de verantwoordelijkheid voor collegedeelname. Weer groei je nu in je rol naar bestuurder. Het gaat je goed af. Jij hebt laten zien dat de SP wel degelijk kan besturen op onze eigen manier. Je bent uit je jas gegroeid, letterlijk en figuurlijk. Nu is de tijd gekomen om je kennis en vaardigheden los te laten op de landelijke politiek. Daar zullen zij nog van opkijken. Als wethouder heb jij het grote voordeel, dat je een brede kennis van zaken hebt. Jij weet als geen ander hoe landelijk beleid uitpakt op lokaal niveau. Die kennis bezit je en het feit, dat je een goed debater bent zal zorgen dat je gehoord wordt. Het feit dat je zo hebt kunnen groeien is mede te danken aan je vrouw. Als de voorwaarden aan het thuisfront niet optimaal waren geweest had je nooit zo kunnen groeien. Daarom ook hulde aan Aimée, Nynke en Merle. Ook vele anderen in je naaste omgeving hebben je gesteund en op het pad gehouden. Aimée en Emile, beiden hebben jullie een doel voor ogen en daar zetten jullie je voor de volle 100% voor in. Mij rest niets anders dan vanuit de raad, de SP fractie en SP afdeling je veel succes te wensen als Tweede kamerlid en je te bedanken, Emile, voor je grandioze inzet. Emile Bedankt!

Wethouder **De Graaf**: Het verleden kent mooie fragmenten. Vergeet voortaan de minder fraaie momenten. Het verleden beloofde een heleboel, maar wat kwam er uit van dat fantastische gevoel. De toekomst is iets vaags waar niemand iets van kan weten. We komen er allen vanzelf achter zonder iemand te vergeten. Ook in de toekomst verwacht ik veel van datgene waarvoor ik vecht. Al wat hier geschreven staat zijn mijn gedachten en meen ik oprecht. Namens de dorps- en wijkraden de heer van Dierendonck, voorzitter dorpsvereniging Maashees.

Dhr **Van Dierendonck**: Namens de dorps- en wijkraden mag ik een woordje tot jou Emile, sorry ex wethouder Emile Roemer, ach nee Tweede Kamerlid dhr Roemer spreken. Emile, ben je al weer een klein beetje op de bewoonde wereld? Zweef je nog steeds na dat enorme succes van de SP, na al die pluimen die je net hebt gekregen. Ik wil er een paar bijdoen, niet teveel hoor. Ik wil jou namens alle dorps- en wijkraden bedanken. Dankzij jou, samen met anderen inderdaad, maar onder jouw leiding is er een kentering gekomen. Mede dankzij jouw inzet hebben wij lastige dorps- en wijkraden een plaats gekregen in de gemeente Boxmeer. Ik heb jou leren kennen als iemand die samenwerking hoog in het vaandel. Laten we de gemeente eens vergelijken met een dak, het dak van Boxmeer. Als we ons allemaal zouden beperken tot het gebiedje dat van ons is, en de rechter- en linkerbuur maar hun gang zouden laten gaan, zou het er triest uitzien. Ik denk, dat het dak dan erg zou lekken. Jij hebt samen met je collega's van B & W, samen met de raadsleden en niet te vergeten de ambtenaren, er mede voor gezorgd, dat het dak van de gemeente niet lek is, of althans minder lek. Dankzij jouw inzet mochten ook wij van de dorps- en wijkraden een pan worden, ook wij mogen ons steentje bijdragen aan de gemeente Boxmeer. Natuurlijk zijn wij het lang niet altijd met elkaar eens geweest en gaven we elkaar wel eens de schuld als iets niet gebeurde zoals we dat wilden. Maar ik ben ervan overtuigd, dat alle dakpannen van de gemeente Boxmeer hun best doen om de gemeente droog en leefbaar te houden. En dan ineens lees je in de krant, dat Emile Roemer Boxmeer gaat verlaten. Emile gaat een divisie hoger spelen. Hij gaat zijn krachten geven aan de hoogste divisie: de Tweede Kamer. Best

slikken voor ons, maar we gunnen het je, je hebt het verdiend. Eigenlijk verwacht ik, dat je als in Den Haag zit de gemoedelijkheid van Boxmeer best wel eens zult gaan missen, het zal er zakelijker aan toe gaan. Maar tevens spreek ik de hoop uit, dat je gemakkelijk benaderbaar zult blijven voor de gewone mens, dat we evengoed advies kunnen vragen bij jou. Tweede Kamerlid, dhr Roemer, blijf Boxmeer trouw. Wij wensen je alle succes en zeer veel kracht toe in je nieuwe omgeving. Ik wens ook je vrouw succes, zij heeft je al vaak moeten missen en ik ben bang dat dit nog meer gaat worden. Wij zullen je werk met trots en interesse blijven volgen. Ik ben er bijna van overtuigd, dat er over enkele jaren een minister Roemer komt. Kom je dan alle dorpen van Boxmeer, van Oeffelt tot Maashees een keer bezoeken? Emile, graag zouden wij als dorps- en wijkraden je een geschenk aanbieden, maar je weet als geen ander hoe ontzettend klein ons budget is. Je zult het moeten doen met een enorm bedankt voor alles wat je voor ons gedaan hebt. We wensen je veel succes in Den Haag en hopen je nog geregeld in de wandelgangen tegen te komen.

Wethouder **De Graaf**: Ik heb iets bijzonders voor u. Een verhaal van James Wetzel uit "Aangenaam, ik ben gewoon maar toch anders".

Tastende voelende handen

Langs muren obstakels

Jouw blinde levensweg

Hand in hand

Door jou getaste

Gevoelde veiligheid

Samen met houvast

Blindelings vertrouwen

Jouw begeleide levensweg.

Damens en heren, tot u zal spreken Els Bloemen samen met Joop Derks van de Ven over zijn ervaring in de Tweede Kamer.

Mw **Bloemen**: Samen met een groepje mensen met een verstandelijke handicap heb ik een boek geschreven en dit boek mochten wij op 10 oktober 2006 tijdens een petitie aanbieden aan de Tweede Kamerleden van onder andere Zorg en Welzijn. Daarna werden wij uitgenodigd om op de tribune debatten te volgen en dat vonden de verstandelijk gehandicapten schitterend. Zo kregen zij een indruk van de Tweede Kamer, die toch anders is dan op de televisie. Joop Derks van de Ven was er ook bij, een man van 50 jaar met het syndroom van Down en in het dagelijks leven best wel bezig met de politiek. Onder de indruk van wat hij gezien en gehoord had vertelde Joop op de terugreis naar Brabant van alles over de Tweede Kamer, waarvan ik zijn woorden in 2 gedichten heb gezet. Geniet even van een man als Joop die zo zijn eigen ongecompliceerde visie heeft:

"Tweede Kamer"

In de Tweede Kamer was veel gesmiespel

de voorzitter zei sss sss door de microfoon

de Kamerleden liepen op en neer

bijna niemand bleef op de blauwe stoel

ze kletsten allemaal door elkaar en met elkaar

het leek wel pauze

alleen de ministers en Kamerleden die over van alles praatten door de microfoon

konden wij goed verstaan

het was wel echt geweldig

beroemde ministers en Kamerleden

dat wij die op de tribune zonder televisie konden zien.

"Wens"

Als het zover is volgend jaar of zo

zou ik wel eens in de Tweede Kamer op de stoel willen zitten

zoiets meemaken dat wordt mijn wens

het zit namelijk zo

ik ben pas vijftig plus geworden

in de Tweede Kamer wil ik door de microfoon aan de minister meer zakgeld vragen

ik wil vragen dat alle jongens in de leeftijd van vijftig plus

elke week een tientje zakgeld erbij krijgen

dan is het precies genoeg
dat is mijn echte wens.

Dhr **Derks van de Ven**: Ik geef Emile Roemer een pluim, hartelijk bedankt, hou je gezondheid, maar ik mis je wel. Bedankt Emile voor alles wat je voor ons gedaan hebt, succes in de Tweede Kamer met de SP.

Wethouder **De Graaf**: Vriendelijke woorden kunnen kort zijn en makkelijk uitgesproken worden, maar hun echo duurt eindeloos voort. Ik had hem graag ontmoet, maar druk druk druk enz. Hij kon niet komen. Nou dachten wij via een straalverbinding dhr Marijnissen, fractievoorzitter van de SP, te laten spreken met jou. Maar helaas, hij groet ons allen.

Ik zou willen gaan tot de grenzen der aarde
Over de grenzen van eigen verwachten
Over de grens van beperkende krachten
Tot aan de grens van het bestaan
Trek weg uit het gemeentehuis, uit je plaats, van je vrienden
De roep doet je ergens 'n ander land vinden
Daar is geen huis – je moet het maar bouwen
Daar zijn nog geen vrienden- ga mensen vertrouwen
Wat achter je ligt- je kunt het vergeten.
Wat je nog wacht – moet jij dat al weten?
Dames en heren het woord is aan Emile Roemer.

Dhr **Roemer**: Afscheid nemen in een kapel, volgens mij is dit een boodschap voor dadelijk in Den Haag. Overigens was het gemeentebestuur er gisteren niet helemaal zeker van en heeft alles in het werk gesteld het zeker te weten, want ik kreeg vanmorgen post van de gemeente Boxmeer gericht aan alle oud-bestuurders. Eerder dan gedacht en ook eerder dan de bedoeling was, neem ik afscheid als wethouder van de gemeente Boxmeer. Gisteren ben ik beëdigd als lid van de Tweede Kamer en ik moet u zeggen, dat was een zeer bijzondere ervaring. Maar de start was al gelijk goed. Nog geen paar uur Kamerlid en nu al een generaal pardon door de Kamer met 1 stem verschil, dat is nou daadkracht. Of de koningin daar zo blij mee is, volgens mij niet, want zij kijkt de andere kant op.

Als menneke van 18 ben ik in 1980 actief betrokken geraakt bij de SP in Boxmeer. Toen een klein groepje met grote idealen en een groot gevoel voor rechtvaardigheid en strijd lust. Onder de vleugels van straatvechter Theo Weenink kon ik opgroeien in het politieke landschap. Een periode, waarin we vaker een hond achter ons aankregen, dan dat we complimentjes kregen. Aan Theo en aan de SP ben ik erg veel dank verschuldigd. Het duurde uiteindelijk tot 1994, voordat de SP in de gemeenteraad van Boxmeer kwam. Niet gek, maar ook niet erg, we hebben moeten knokken voor elke stem, en dat doen we gelukkig tot de dag van vandaag nog steeds. Maar na 1994, toen de SP ook haar entree maakte in de Tweede Kamer, groeiden we gestaag door, naar de grootste partij in Boxmeer en sinds kort de derde partij in Nederland. En een mooier compliment dan een compliment van de kiezer, kun je eigenlijk niet krijgen.

Ik ga met erg veel plezier en enthousiasme aan de slag als parlementariër, maar realiseer me tevens dat ik ook iets heel moois achterlaat, wethouder mogen zijn van de mooiste woongemeente van Brabant. Ik denk, dat ik best mag zeggen dat we de afgelopen jaren heel wat voor elkaar hebben gekregen in Boxmeer, waar we ook rijkelijk voor beloond zijn in maart van dit jaar, maar aan de andere kant weet ik ook, dat er nog werk genoeg ligt. Dat was één van de redenen waarom ik ook erg lang heb nagedacht om ja te zeggen op de vraag me beschikbaar te stellen. Maar het uiteindelijke antwoord is bekend.

In zo'n laatste toespraak als wethouder vraag je je af wat je nog allemaal zou willen zeggen. Uiteraard een dankwoord, maar daar kom ik zo nog op, maar eigenlijk wil ik ook een soort politiek testament meegeven. Een testament met mijn idealen en wellicht mijn verwachtingen, misschien wel een soort spiegel. Ik kan namelijk redelijk vrijuit praten nu, want in het ergste geval word ik door de raad weggestuurd, maar dat ben ik al. Op mijn kamer hing een foto van Martin Luther King, gekregen van mijn thuisfront. Hij was voor mij één van mijn voorbeelden. Hij sprak ook ooit een politiek testament uit onder de titel "I have a dream today", maar u weet wat er met hem gebeurd is. Daarom doe ik maar een klein testamentje, maar ik wil het er toch op wagen, want Boxmeer blijft mij lief. Er ligt bij de politiek nu een strategische visie op tafel. We hebben daar in B & W veelvuldig en diepgaand over gediscussieerd, zeg maar gerust stevig over gediscussieerd. Het ging daarbij over een maatschappijvisie,

over ideologie. Hoe baseer je je standpunten op de diverse terreinen en hoe kijk je vanuit dat perspectief naar de samenleving. De strategische visie zoals die er lag was niet helemaal de mijne, dat durf ik nu wel te verklappen. Maar dat was ook niet erg, de stellingen zijn ook bedoeld om discussies los te maken. Ik denk, dat ik een uitgesproken maatschappijvisie heb gebaseerd op menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit tussen mensen. Daarom vind ik, dat het in Nederland op vele fronten anders moet: socialer, menselijker en vriendelijker. Dat waren in Boxmeer ook mijn drijfveren en dat wordt in Den Haag echt niet anders. Uiteraard hoop ik, dat de SP Boxmeer die lijn nog lang vasthoudt, hopelijk met nu wat meer steun vanuit Den Haag. Verder hoop ik, dat Boxmeer het sociale gezicht vasthoudt, zodat Boxmeer de beste woongemeente is en blijft voor al haar inwoners en niet alleen voor wie dat kan betalen. Dat Boxmeer zich blijft realiseren, dat we een prachtige plattelandsgemeente zijn, midden tussen de mooie natuur. Een te stedelijke uitstraling hoort daar niet bij. Je kunt ook met een platteluandsuitstraling uitstekend je centrumfunctie vervullen. Grootheidswaanzin en schaalvergroting leiden vaak tot afstandelijkheid, bureaucratie en minder kwaliteit. Kleinschalige accommodaties en voorzieningen in de wijken en dorpen zijn daarom een voorwaarde om de leefbaarheid in de kernen en wijken te waarborgen. En tot slot hoop, ik dat de raad er nog meer in gaat slagen goede inhoudelijke discussies te voeren op basis van een duidelijke visie en met steeds meer respect en waardering voor elkaars werk en standpunten. En dat de betrokkenheid van de inwoners steeds groter wordt. En als je dat echt serieus neemt, werk je aan draagvlak, en weet je wat mensen willen of juist niet willen, en kom je wellicht tot de conclusie dat die windmolens er om die reden dus gewoon niet moeten komen.

Dan tot slot mijn dankwoorden. Allereerst uiteraard aan de raad van Boxmeer voor het vertrouwen, dat ik genoten heb en de samenwerking. Die begon in 2002 met een scherpe tongval, maar eindigt in 2006 met mooie woorden en wederzijds respect en waardering. Bedankt daarvoor. Ik wil graag mijn dank uitspreken aan het ambtelijk apparaat en de griffie. Zij hebben de afgelopen periode een buitengewone prestatie geleverd met nogal wat onzekerheid, een bestuur met een erg hoog ambitieniveau, met wisselende huisvesting en een wisselende leiding. Ik wil hen voor het vele werk bedanken, maar doe dat nog een keer apart bij een bijeenkomst met het personeel. Uiteraard is een dankwoord aan het college zeer op zijn plaats en dat geldt ook voor Gijs en Beppe. Want laten we eerlijk zijn, zo'n samenwerking in een college met de SP en de VVD is toch heel bijzonder geweest. Ik heb de samenwerking zeer op prijs gesteld. Maar ook de huidige collegesamenstelling is een bijzondere. Daar is een politieke missie gestart, waarvan je de uitwerking in de raad gaat terugvinden. Maar het meest bijzondere is de wijze, waarop het college met elkaar omgaat. Het is mooi, wanneer collega's vrienden kunnen worden! Over vrienden gesproken, mijn cluppie de SP. We zijn er samen in geslaagd om van de SP Boxmeer een grote professionele club te maken, waarbij velen zich thuis voelen, maar allemaal vanuit een passie, een betere samenleving. Ik wil jullie zeer bedanken voor de steun, voor het vertrouwen en de kans die jullie me geven om naar Den Haag te gaan. Gerard en Edson succes!

Natuurlijk gaat mijn bijzondere dank uit naar de inwoners van Boxmeer en alle mensen waar ik als wethouder mee en vóór heb mogen werken. Tot slot, gaat de meeste dank uit naar het thuisfront: Aimée, Nynke en Merle, mijn familie. De ruimte en de steun die ik daar krijg, is onbeschrijflijk. Dank jullie wel. Ik heb heel wat kansen gekregen en ik probeer ze ook te benutten. Via deze weg, Joop mocht je in Den Haag zijn, je krijgt van mij een rondleiding.

Wethouder **De Graaf**: Ik ga afronden, met het mooie gedicht over Boxmeer, dat wij je toch willen meegeven.

Nog flitsen door mijn denken heen,
de beelden uit Boxmeer;
steeds geven zij het lieflijk dorp,
in hel're kleuren weer.
Ik zie het glanzend vlak der Maas.
het rietomkranste meer,
de groene wei, de purp're hei,
het goudgeel graanveld weer;
de kerk, de kloosters, het kasteel.
de vaart met d'ommegank,
de hard draaf pret, in buis en keel,
ik hoor den klokkenklank,
dat alles schenk mij zoete vree,

geeft rust aan mijn gemoed,
maar wekt ook steeds de vuur'ge bee:
dat God Boxmeer behoed!

Beste Emile dat was Boxmeer en het blijft Boxmeer: de beste woongemeente van Brabant 2006.

Ik nodig iedereen uit mij na de sluiting van de raadsvergadering door de voorzitter te volgen naar het Binnenhof van Boxmeer, dan kunt u Emile en Aimée gelukwensen en afscheid nemen. Dank voor uw aandacht!

11. Sluiting van de vergadering

De **voorzitter** sluit de vergadering om 17.20 uur.

**Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de gemeenteraad van Boxmeer op
14 december 2006.**

De griffier,

De voorzitter,

A.W.J.M. Cornelissen

K.W.T. van Soest